

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă, Ghenadie Nicolaev, Elena Covalenco, Ion Arhiliuc,

juducând în ședință publică recursul ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013, declarat de inculpatul

Pătrunjel Veaceslav Victor, *născut la 02 martie 1986, originar și domiciliat r-l Taraclia s. Aluatu.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *în prima instanță: 10.08.2012-24.12.2012*

2. *în instanța de apel: 01.02.2013-12.03.2013*

3. *în instanța de recurs: 04.06.2013-24.09.2013*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat respingerea recursului inculpatului.

Avocatul, Cebotari Pavel și inculpatul Pătrunjel V.V., care au solicitat admiterea recursului inculpatului.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012, Pătrunjel V.V., a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 3 ani închisoare fără amendă. Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an 6 luni.

2. Potrivit sentinței, Pătrunjel V.V., la 01 iunie 2012, în jurul orei 23.00, împreună cu o altă persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. Plaiului, 2, mun. Chișinău, aplicând violență periculoasă pentru viața și sănătatea lui Oglindă Roman, în mod deschis i-au sustras telefonul mobil de model „Nokia N86” la prețul de 5000 lei, în care se afla cartela SIM „Moldcell” SA, la prețul de 20 lei, legitimația angajatului SIS cu nr.0079, cinci chei la prețul de 15 lei fiecare, ștampilă de serviciu cu nr.„401КГБ”, un pachet de țigări „LuckyStrike” la prețul de 13 lei, o brichetă „Criket” la prețul de 6 lei, după ce cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Oglindă R. o daună materială considerabilă în valoare totală de 5114 lei.

Acțiunile lui Pătrunjel V.V. au fost reîncadrate din art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal în art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, jaf, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel, de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pătrunjel V.V., să fie condamnat în baza art. 188 alin. (2), lit. b), f) Cod penal, stabilindu-i în baza acestei legi pedeapsă cu închisoare pe un termen de 7 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului s-a invocat că, instanța de judecată incorect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, argumentele instanței fiind neîntemeiate, ce contravin prevederilor pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” nr. 23 din 28.06.2004.

La emiterea sentinței, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că, inculpatul nu a colaborat cu organul de urmărire penală, iar în instanța de judecată nu a regretat cele comise, nu și-a recunoscut vina și nu a comunicat identitatea celuilalt participant. La fel, instanța de judecată nu a ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii comise și de influența pedepsei aplicate asupra corectării inculpatului, incorect aplicând prevederile art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013 a fost admis apelul, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Pătrunjel V.V. a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că instanța de fond contrar hotărârii Plenului CSJ nr. 5 *Cu privire la sentința judecătorească*, care prevede corespunderea părții descriptive a sentinței cu circumstanțele constatate în ședința de judecată și îndeplinirea cerințelor art. 394 și 385 Cod de procedură penală, în partea descriptivă a indicat că, „Pătrunjel Veaceslav Victor, la data de 01 iunie 2012, aproximativ la orele 23:00, împreună cu o altă persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. Plaiului, 2, mun. Chișinău, aplicând violență **periculoasă** pentru viața și sănătatea cet. Oglindă Roma...”, ulterior a motivat că, „Analizând probele prezentate de către părți, în special Raportul de expertiză medico-legală nr. 1708D din 02 iulie 2012 în coroborare cu declarațiile expertului judiciar medic-legist Iurie Scurtu, care a întocmit raportul nominalizat, instanța de judecată conducându-se de pct. 5 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție din 28.06.2004, nr. 23 ”Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” conchide reîncadrarea acțiunilor inculpatului din art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal în art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, deoarece s-a stabilit „**violența nepericuloasă** pentru viața și sănătatea victimei...”.

Astfel, argumentele instanței de fond bazate pe declarațiile expertului judiciar medic-legist Iurie Scurtu potrivit cărora leziunile corporale cauzate părții vătămate în urma comiterii infracțiunii sunt nepericuloase pentru viața și sănătatea victimei, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate.

Instanța de apel a constatat că, încadrarea acțiunilor inculpatului în baza prevederilor art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal este una ilegală, or în conformitate cu Hotărârea Plenului CSJ *cu privire la practica judiciară în procesele*

penale despre sustragerea bunurilor nr. 23 din 28.06.2004 pct. 6, drept violență periculoasă pentru viață și sănătate (art. 188 alin.(1), art. 189 alin.(3) lit. c) Cod penal) urmează a fi considerată vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, urmată de o dereglare de scurtă durată a sănătății.

De asemenea instanța de apel a reținut că, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1708D din 02.07.2012, lui Oglindă R. i-a fost provocată *o dereglare a sănătății de scurtă durată.*

Cumulul de probe concludent și pertinent prezentat în sprijinul învinuirii și anume: declarațiile părții vătămate Oglindă R., martorilor Istrati S., Cioclea S., Scurtu Iu. și materialele cauzei: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 29.06.2012 (f.d. 60); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 29.06.2012 (f.d. 64); procesul-verbal de confruntare din 10.07.2012 între partea vătămată Oglindă R. și Pătrunjel V.V. (f.d. 82); procesul-verbal de predare a informației în cadrul efectuării măsurii operative de investigații "culegerea informației de la instituțiile de comunicații electronice" conform interpelării 319/12 (f.d. 40); procesul-verbal de examinare a descifrărilor ridicate de la SA "Orange" și SA "Moldcell" din 01.06.2012 (f.d. 41-43); ordonanța de recunoaștere a documentelor ca mijloc material de probă și anexarea la cauza penală din 01 iulie 2012 (f.d. 45); raportul de expertiză medico-legală nr.1708D din 02.07.2012 (f.d. 78) demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b),f)Cod penal, deoarece el a săvârșit o *tîlhărie, adică un atac asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite ce face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana inculpatului, nu s-a căut sincer de cele săvârșite, nu a comunicat identitatea celui alt participant, careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, prejudiciul cauzat părții vătămate nu a fost restituit.

Astfel, avînd în vedere circumstanțele cauzei, instanța de apel a ajuns la concluzia, că reeducarea inculpatului este imposibilă, fără izolarea lui de societate, pentru corectarea lui este necesară aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu dispunerea executării pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd că nu a săvârșit infracțiunea ce i se impută, instanțele de judecată nu au luat în considerație declarațiile sale, că a procurat telefonul mobil de la un trecător contra sumei de 100 lei, de către organul de urmărire penală nu a fost verificată versiunea lui.

6. Judecînd recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit conchide că acesta urmează a fi admis, însă din alte motive decît cele indicate de recurent, din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu

calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Analizând argumentele invocate de recurent, precum că organul de urmărire penală nu a verificat versiunea lui, instanțele de judecată au neglijat declarațiile lui și faptul că a procurat telefonul mobil de la un trecător contra sumei de 100 lei, Colegiul reține că critica dată a fost invocată direct în faza procesuală a recursului, nu și pe calea apelului exercitat împotriva sentinței. Astfel, partea nemulțumită de soluție adoptată în prima instanță, nedeclarând apelul, și neinvocând critica menționată de nelegalitate, ea fiind invocată direct în faza procesuală a recursului, contravine prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora, temeiurile de recurs pot fi invocate în recurs doar în cazurile în care ele au fost invocate în apel, sau încălcarea a avut loc în instanța de apel. Din conținutul recursului nu rezultă că temeiul menționat, a fost o încălcare admisă de către instanța de apel, deci, recurentul, neinvocând-ul în apel, nu a folosit în privința acestui temei calea de atac apelul și, deci, nu este în drept să-l invoce în recurs.

Argumentul privind nerecunoașterea vinovăției de către inculpat este apreciat de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul eschivării de la răspunderea penală. Existența a două păreri (în speță, cea a recurentului și concluziile instanțelor judecătorești) asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei de admitere a recursului ordinar din motivele invocate de inculpat, opinia acestuia avînd doar un caracter declarativ, care contravine probelor administrate de către instanțele judecătorești.

Totodată, conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea hotărîrilor atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând decizia atacată, prin prisma criticilor formulate de inculpat, Colegiul lărgit consideră că hotărîrile contestate urmează a fi casate, din alte motive, decît cele invocate de recurent.

Potrivit prevederilor art. 113 Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza dată, conform rechizitoriului întocmit de acuzatorul de stat (f.d. 135), în baza căruia a fost trimisă cauza în judecată, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, ca *jaf, adică, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și*

sănătatea persoanei, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În instanța de fond, prin Ordonanța procurorului din 24 august 2008 (f.d. 151), a fost modificată învinuirea înaintată inculpatului, încriminându-i-se infracțiunea prevăzută de art. 188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, ca *tîlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei, de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012, inculpatul a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, acțiunile lui fiind recalificate ca *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013, inculpatul a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, pentru *tîlhărie, adică un atac asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Apreciind încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza probelor cercetate detaliat de către instanțele de fond și de apel, instanța de recurs consideră necesar de a le reîncadra din următoarele considerente.

Invocînd doctrina națională, Colegiul lărgit menționează, că latura obiectivă a infracțiunii de tîlhărie se exprimă printr-un atac săvârșit asupra unei persoane cu scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, iar latura subiectivă se manifestă prin intenție directă.

Prin atac de tîlhărie se înțelege acțiunea agresivă a făptuitorului surprinzătoare pentru victimă, care este însoțită de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei trebuie înțeleasă în felul următor: cauzarea intenționată a leziunilor corporale care nu a avut drept urmare nici dereglarea sănătății, nici pierderea capacității de muncă, ori aplicarea intenționată a loviturilor sau săvîrșirea altor acțiuni violente care au cauzat o durere fizică, dacă acestea nu au creat pericol pentru viața și sănătatea victimei.

Atît în cazul tîlhăriei, cît și în cazul jafului, este prezentă violența. Deosebirea esențială a tîlhăriei de jaful, săvîrșit cu aplicarea violenței, se exprimă în gradul de violență, aplicată pentru atingerea scopului năzuit de făptuitor. În cazul jafului, violența nu poate fi periculoasă pentru viață și sănătate.

Colegiul lărgit evidențiază că potrivit materialelor cauzei, și anume raportului de expertiză medico-legală nr. 1708D din 02 iulie 2012, s-a stabilit cu certitudine că părții vătămate Oglindă R. i-a fost „provocată o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară” (f.d. 79).

Însă, conform pct. 24 al Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămărilor corporale, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.99 din 27.06.2003, modificat prin ordinul Ministerului Sănătății nr.654 din 16.08.2011, gradul de gravitate al vătămărilor corporale după criteriul dereglării sănătății, se determină conform timpului necesar pentru restabilirea sănătății în funcție de volumul și caracterul lezional, care se apreciază în zile, iar conform pct. 27 al aceluiași Regulament, drept periculoase pentru viață sînt considerate vătămările corporale, care prezintă pericol iminent-imediat, tardiv sau potențial, ca leziunea să determine moartea, indiferent dacă acest pericol a fost înlăturat printr-un tratament medical sau datorită reactivității individuale a organismului, vătămări care sunt enumerate în pct. 28 al Regulamentului. Potrivit acestui act normativ, vătămările corporale ușoare cu dereglarea sănătății de lungă ori de scurtă durată nu sînt considerate ca periculoase pentru viața persoanei.

În contextul celor expuse, Colegiul specifică și Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 51 din 20 iunie 2013, cu privire la aplicarea semnului calificativ al art. 188 alin. (1) Cod penal, tîlhăria însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, precizează că în cazul calificării faptelor persoanei învinuite în baza art. 188 alin. (1) Cod penal – săvîrșirea tîlhăriei prin atacul asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, se înțelege acea violență prin care s-au provocat vătămări corporale de grad mediu ori grave. În cazul cînd, în rezultatul acțiunilor făptuitorului care, în scopul acaparării bunurilor, a aplicat violență fizică urmată de cauzarea vătămărilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă ori lungă durată, asemenea violență nu se consideră periculoasă pentru viața ori sănătate, astfel că acțiunile urmează a fi calificate ca jaf.

În asemenea condiții, Colegiul lărgit atestă faptul că instanța de apel neîntemeiat a reținut în acțiunile inculpatului Pătrunjel V.V., elementele constitutive ale infracțiunii de tîlhărie, deoarece acțiunile acestuia nu au fost însoțite de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea cet. Oglindă R.

Concluzionînd cele expuse, instanța de recurs conchide că acțiunile săvîrșite de inculpat nu cad sub incidența dispoziției art. 188 alin. (1) Cod penal și urmează a fi recalificate în prevederile art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, *jaful*, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Deși, conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept de a admite recursul, a casa parțial sau total hotărîrea atacată, cu menținerea hotărîrii primei instanțe, însă în cazul supus judecării Colegiul consideră necesar de a desființa atît decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013, cît și sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012, în partea încadrării juridice și stabilirii pedepsei, cu recalificarea acțiunilor lui Pătrunjel V.V. la o altă infracțiune, pe motiv că în partea descriptivă a sentinței se conțin concluzii contradictorii, și anume:

În descrierea faptei criminale, ca fiind dovedită, este arătat că ea a fost săvârșită „cu aplicarea violenței *periculoase* pentru viața și sănătatea lui Oglindă Roman”, care cade sub incidența art. 188 alin. (1) Cod penal, pe când încadrarea juridică se face conform prevederilor art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, după semnul calificativ „cu aplicarea violenței *nepericuloase* pentru viața și sănătatea persoanei”.

În același rînd, Colegiul lărgit consemnează că la stabilirea pedepsei inculpatului va ține cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal, care stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

În sensul art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cît și din partea altor persoane.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei pot fi definite ca fiind acele reguli, principii, prevăzute în Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seamă la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Colegiul lărgit concluzionează, că la individualizarea pedepsei inculpatului se ține cont în măsura deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de personalitatea vinovatului, fiind fără antecedente penale, de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanței agravante – săvîrșirea infracțiunii prin orice formă de participație, lipsa pretențiilor materiale a părții vătămate față de inculpat, în prezent nu este încadrat în cîmpul muncii, precum și influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia.

Astfel, avînd în vedere cele relatate, Colegiul lărgit ajunge la concluzia de aplicare a pedepsei sub formă de închisoare, în limitele sancțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu executarea pedepsei în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) Cod penal în penitenciar de tip semiînchis, care va fi aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei noi atitudini a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

7. În conformitate cu prevederile art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Pătrunjel Veaceslav Victor, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013 și sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2012, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, prin care **Pătrunjel Veaceslav Victor** se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal cu stabilirea pedepsei de 3 (trei) ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest dispozițiile hotărârii atacate se mențin.

Termenul executării pedepsei de calculat din 24 septembrie 2013, cu deducerea din termen a perioadelor 29 iunie 2012 – 24 decembrie 2012 și 12 martie 2013 – 24 septembrie 2013.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 22 octombrie 2013, ora 09.50.

Președinte:

(semnătură)

Petru Ursache

Judecători:

(semnătură)

Nicolae Gordilă

(semnătură)

Ghenadie Nicolaev

(semnătură)

Elena Covalenco

(semnătură)

Ion Arhiliuc

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă